

130864 - Оё касе, ки аз шиддати беморӣ рӯзаашро боз мекунад, гуноҳкор мешавад?

савол

Духтари мусалмоне — алҳамдулиллоҳ — ки рӯза медорад ва намоз мегузорад, дар яке аз рӯзҳои моҳи мубораки Рамазон ба бемории шадиде гирифта шуд, ба ҳадде ки наздик буд ҷони худро аз даст диҳад. Аз шиддати беморӣ рӯзаашро боз кард. Ў мепурсад: оё барои ин амалаш гуноҳе бар ӯ навишта мешавад?

Ҷавоби муфассал

"Бар ӯ ҳеҷ гуноҳе нест, балки ӯ савоб мегирад. Зеро ҳар гоҳ инсон ба беморӣ гирифта шавад ва рӯза гирифтани барояш душвор гардад, барояш ҷоиш ва машруъ аст, ки рӯзаашро боз намояд. Ва ӯ дар пазируфтани ин рухсат савоб хоҳад гирифт.

Аллоҳ таъоло мефармояд:

وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ

(سورة البقرة: ١٨٥).

«Ва ҳар кас бемор ва ё дар сафар бошад, бояд ба теъдоди рӯзҳои ғавштуда дар рӯзҳои дигар рӯза бидорад». (Сураи Бақара: 185).

Паёмбар (дуруд паёми Аллоҳ бар ӯ бод) фармудааст:

«Ҳамоно Аллоҳ дӯст медорад, ки рухсатҳои Ў пазируфта шаванд, ҳамон гуна бад мебинад, ки нофармонии Ў анҷом дода шаванд».

Ҳар гоҳ инсон рухсати шаръиро ба хоҳири итлоқи Аллоҳ таъоло ва амал ба он чи Ў машруъ гардондааст, бипазирад, савоб хоҳад гирифт ва бар ӯ ҳеҷ гуноҳе нест.

Эй хоҳари саволкунанда, барои боз кардани рӯза ба сабаби беморӣ бар ту ҳеҷ ҳарче нест".

Поёни сухан.